

พระราชกฤษฎีกา
ถอนการหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลนาโคก
ตำบลกาหลง อำเภอเมืองสมุทรสาคร
และตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว
จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. ๒๔๙๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๗

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรถอนการหวงห้ามที่ดินซึ่งได้หวงห้ามไว้ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลนาโคก ตำบลกาหลง อำเภอเมืองสมุทรสาคร และตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๕ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนการหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลนาโคก ตำบลกาหลง อำเภอเมืองสมุทรสาคร และตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

มาตรา ๓ ให้ถอนการหวงห้ามที่ดินซึ่งได้หวงห้ามไว้ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลนาโคก ตำบลกาหลง อำเภอเมืองสมุทรสาคร และตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๕๒

รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ ตามที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลนาโคก ตำบลกาหลง อำเภอเมืองสมุทรสาคร และตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พุทธศักราช ๒๕๕๒ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๕ นั้น ปรากฏว่า บริเวณที่ดินซึ่งหวงห้ามไว้ดังกล่าว ได้มีราษฎรถือกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองเป็นส่วนตัวมาก ที่ดินซึ่งเหลือว่างอยู่มีเพียงส่วนน้อย ไม่ควรตามหัตถ์เกณฑ์การจัดสรรเพื่อช่วยเหลือราษฎรสมควรถอนการหวงห้ามที่ดินในท้องที่ดังกล่าวด้วย